

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/390/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711210147
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6711210147.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., 851 01 Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Tomáš Kušník, s. r. o., 851 01 Bratislava, Údernícka 5, proti odporkyni: O. W., nar. XX. XX. XXXX, evidované bydlisko: Q. 01 R., E. M. S. XXXX/XX, na neznámom mieste, zast. ustanovenou opatrovníčkou: G. L., súdna tajomníčka P. súdu R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, zast. splnomocneným advokátom: JUDr. Andrej Cifra, Advokátska kancelária, 984 01 Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 43,75 € s prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka zo dňa 08. 10. 2012 proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 10C/71/2012-84 zo dňa 28. 09. 2012, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania zamieťa.

Uznesenie okresného súdu v časti, v ktorej vedľajšiemu účastníkovi nepriznal právo na náhradu trov konania, potvrdzuje.

V ostatných častiach zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

Navrhovateľ a vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie o zaplatenie 43,75 € s prísl. zastavil, odporkyni nepriznal právo na náhradu trov konania; vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania; navrhovateľovi vrátil súdny poplatok z návrhu na začatie konania v sume 9,87 € prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. V časti, v ktorej rozhodol o náhrade trov konania v odôvodnení uviedol, že navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť. Podľa ust. § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný nahradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný nahradiť trovy konania odporcu. O náhrade trov konania súdu rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta OSP. Odporkyni v konaní žiadne trovy nevznikli, táto si náhradu trov konania neuplatnila. Do konania na strane odporkyne vstúpil vedľajší účastník občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľa. Tento na konanie splnomocnil advokáta prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu zaslal súdu vyjadrenie k návrhu, v ktorom vzniesol námietku premlčania a uplatnil si náhradu trov konania za dva úkony právnej služby. Súd skúmal, či trovy vedľajšieho účastníka sú trovami účelne vynaloženými v súlade s ust. § 142 ods. 1 OSP. Odporca ako hlavný účastník nemá vedomosť o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Združenie na ochranu práv spotrebiteľa z podstaty svojej existencie musí byť schopné poskytnúť spotrebiteľovi potrebnú právnu pomoc v konaniach pred štátnymi orgánmi. Ak nie je schopné takúto kvalifikovanú pomoc poskytnúť a musí sa dať zastúpiť advokátom, naskytuje sa otázka zmyslu ich existencie, ale v

prvom rade zmyslu existencie platnej právnej úpravy. Právne normy je potrebné vykladať so zreteľom na právny poriadok ako celok a na všetky vzájomné súvislosti. OSP umožňuje vstup do konania ako vedľajšiemu účastníkovi len jednému konkrétnemu typu združenia. Právnu pomoc spotrebiteľom fakticky poskytuje advokát a nie občianske združenie, u ktorého má byť činnosť hlavným poslaním, čo vyžaduje aj zákon v ust. § 25 ods. 1 písm. a/ ZOS. Skutočnosť, že „ľubovoľnému inému“ združeniu zákon neumožňuje vstúpiť do súdneho konania bez toho, aby musel preukazovať svoj právny záujem na výsledku sporu by zakladala neodôvodnenú nerovnosť medzi v podstate totožnými subjektami práva. Občianske združenie na ochranu spotrebiteľa je schopné toto svoje poslanie plniť a za tým účelom do konania vstúpiť. Ak na plnenie tohto svojho poslania potrebuje pomoc advokáta, nie je možné na to vynaložené náklady považovať za účelné v tom zmysle, ako túto účelnosť procesne chápe ust. § 142 ods. 1 OSP. Na strane odporcu vystupuje ako vedľajší účastník občianske združenie, ktorého hlavnou náplňou činnosti je ochrana práv spotrebiteľa a v takomto prípade nie je možné vedľajšiemu účastníkovi priznať náhradu trov za zastúpenie advokátom z dôvodu neúčelnosti. Občianske združenie je právnickou osobou, ktorá je samostatným subjektom práva oddeleným od svojich členov. Pre uplatnenie procesného oprávnenia v § 93 ods. 2 OSP je nevyhnutné, aby hlavnou náplňou činnosti združenia bola ochrana práv spotrebiteľov. Konkrétne prostriedky a spôsoby naplnenia tohto cieľa si musí dané združenie voľiť samo a nepochybne ním môže byť konzultácia s advokátmi, ktorí nie sú členmi združenia. Dokonca aj uplatnenie práva na zastúpenie advokáta v konkrétnom konaní. Náklady spojené s naplnením cieľa a hlavného účelu občianskeho združenia, alebo konečnom dôsledku financovanie jeho samotnej existencie, nemá nič spoločné s náhradou trov konania v civilnom procese. Z ustanovenia § 2 OSP vyplýva povinnosť súdov dbať na to, aby nedochádzalo k zneužívaniu práv na úkor fyzických a právnických osôb. Účelom civilného procesu je poskytovanie ochrany porušeným alebo ohrozeným skutočným subjektívnym hmotným právom a právom chráneným záujmom. Nie je možné pripustiť, aby civilné súdne konanie bolo odtrhnuté od jeho skutočného spoločenského poslania. Súd v posudzovanej veci nepovažoval trovy konania vedľajšieho účastníka spočívajúce v náhrade trov právneho zastúpenia za účelné pre uplatňovanie alebo bránenie práva. Náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník vo včas podanom odvolaní namietal uznesenie okresného súdu v časti, v ktorej súd vedľajšiemu účastníkovi nepriznal právo na náhradu trov konania. Uviedol, že ak v takmer v každom spore vzniká vedľajší účastník námietku premlčania, je to výsledok zistenia preštudovania veci a následok toho, že navrhovateľ si uplatnil premlčané nároky. Vedľajší účastník vzniká toľko námietok premlčania, koľko navrhovateľ uplatní premlčaných nárokov. Konštatovanie okresného súdu o neúčelnosti nami vynaložených nákladov na zastupovanie objektívne prispieje k ochrane hospodárskych záujmov vymáhačských a dodávateľských organizácií, ktorých hospodárska politika je založená na používaní neprijateľných zmluvných podmienok, nekalých obchodných praktík a v masovom uplatňovaní premlčaných pohľadávok. Cieľom vedľajšieho účastníka je vstúpiť čo do najväčšieho počtu spotrebiteľských vecí. Vedľajší účastník nie je príčinou sporu, ale následkom príčiny. Navrhovateľ ignoruje práva spotrebiteľov. Ak vedľajší účastník vstúpi do konania, navrhovateľ berie návrh na začatie konania späť a počítajú s tým, že súd mu neuloží povinnosť nahradiť trovy konania. Spotrebiteľ je vo veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, to znamená v dôsledku vstupu vedľajšieho účastníka do konania, navrhovateľ po podaní vyjadrenia zo strany vedľajšieho účastníka berie návrh na začatie konania späť. Navrhovateľ neuplatňuje premlčané nároky náhodne, ale masovo, hromadne a účelovo. Poukázal na početné rozhodnutia odvolacích súdov a rozhodovacia činnosť týchto súdov.

Vedľajší účastník v podanom odvolaní uviedol: „V prípade pochybností a vzhľadom na postoj okresného súdu pri výklade únieových noriem v otázke práva vedľajšieho účastníka ...“ žiada konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke v znení:

1. či čl. 169 ods. 1 zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 38 v spojení s čl. 47 Charty základných práv EÚ, treba vykladať tak, že právom na súdnu ochranu, je aj právo združenia na ochranu záujmov spotrebiteľov na právne zastúpenie.

2. Či pod právom na súdnu ochranu podľa čl. 47, v spojení s čl. 38 Charty základných práv EÚ a pod právom na zabezpečenie hospodárskych záujmov spotrebiteľov a pod právom združení podľa čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, sa rozumie aj právo na náhradu trov súdneho konania.

3. Či čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 38 v spojení s čl. 47 Charty základných práv EÚ, treba vykladať tak, že bránia takej aplikácii vnútroštátneho procesného práva, ktorá označuje právne zastúpenie združenia na ochranu záujmov spotrebiteľov za neúčelné, napriek tomu, že po vstupe do konania zoberal dodávateľ žalobu späť.

4. Či čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 47, v spojení s čl. 38 Charty základných práv EÚ sa majú vykladať tak, že združeniu patrí náhrada trov za úspešné vedenie sporu, ak zmyslom a cieľom ochrany spotrebiteľa bolo zbaviť spotrebiteľa záväzku z neprijateľnej zmluvnej podmienky, podľa čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS, alebo záväzku po použití nekalej obchodnej praktiky podľa smernice Rady 2005/29/ES.

Ak je odpoveď na otázku podľa predchádzajúceho odseku taká, že združeniu patrí náhrada trov konania, či možno toto právo nepriznať len z dôvodu, že sa z dôvodu hospodárnosti konania argumentovalo a následne aj rozhodlo na základe inštitútu premlčania, alebo sa rozhodlo o späťvzátí žaloby žalobcom, po vznesení námietky premlčania združením.

5. Či právna úprava, akou je § 142 až 151 OSP odporuje právu EÚ, ak neumožňuje združeniu na ochranu záujmov spotrebiteľov náhradu trov konania, napriek dosiahnutému úspechu v konaní, keď na druhej strane dodávateľovi náhradu trov konania priznávať umožňuje.

6. Či je porušené základné právo spotrebiteľa a združenia na súdnu ochranu podľa čl. 17 v spojení s čl. 38 Charty základných práv EÚ a čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, ak súd neprizná právo na náhradu trov konania spotrebiteľovi alebo združeniu napriek ich úspechu v súdnom konaní a pritom sa nevyporiada s odlišnými rozhodnutiami v porovnateľných veciach, ktoré boli súdu predložené a ktoré sú zjavne právne odlišne odôvodnené.

Vedľajší účastník žiadal priznať náhradu trov konania.

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka. Právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, to znamená, že neposkytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Z aktívnej činnosti združenia je zrejmé, že disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami v danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní. Poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov k danej problematike. Vyjadrenia vedľajšieho účastníka sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach. Uviedol, že ustanovenie Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník poukazuje sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že združenia na ochranu práv spotrebiteľa sa môžu dať zastúpiť advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento je nedôvodný a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, pretože nie je nevyhnutné v každom jednotlivom prípade posudzovať účelnosť vynaložených trov konania. Súdny dvor Európskej únie nemôže v žiadnom prípade vykladať vnútroštátne právo alebo posudzovať jeho platnosť, prekročil by svoje právomoci. Žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdiť a priznať navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 OSP prejednal a uznesenie okresného súdu v napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1 OSP potvrdil z týchto dôvodov.

Z ust. § 93 ods. 1 OSP vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa ust. § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 93 ods. 4 OSP v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z citovaných ustanovení potom vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu združenie na ochranu občana má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právnny záujem na jeho výsledku“, pretože ako už bolo vyššie uvedené, možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 OSP. Ustanovenie § 93 ods. 4 OSP výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Z toho potom je možné vyvodiť záver, že vedľajší účastník má, rovnako ako každý hlavný účastník, právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V rámci civilného súdneho konania sa toto právo realizuje aj možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a potom má právo aj na náhradu trov konania. Vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania, teda aj náhrada trov právneho zastúpenia v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V súdnej veci súd konanie zastavil, pretože navrhovateľ vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa ust. § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania, takáto možnosť nastáva vtedy, ak sú splnené podmienky ust. § 146 ods. 2 OSP, to znamená, je uložená povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie je možné ale posudzovať len z procesného hľadiska. Potom v zásade platí, že ak navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť, je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. Navrhovateľ v súdnej veci vzal návrh na začatie konania späť po tom, čo vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania. Návrh navrhovateľa bol podaný nedôvodne, k späťvzatiu návrhu došlo v dôsledku procesného zavinenia navrhovateľa. Potom navrhovateľovi podľa ust. § 146 ods. 2 OSP vznikla povinnosť nahradiť odporcovi a tiež aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, ktorých súčasťou sú aj trovy právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník v danom prípade združenie založené na ochranu spotrebiteľa sa môže dať v konaní zastúpiť advokátom. Združenie môže v konaní vystupovať buď samostatne, alebo prostredníctvom splnomocneného zástupcu, ktorým môže byť advokát. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, potom pochybnosť okresného súdu a navrhovateľa o účelnosti vynaloženia trov konania, je v rozpore so zákonnou garanciou na právne zastúpenie.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej osobe aj právnickej osobe, štátnemu orgánu. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania. V

tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti s riešením otázky svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností to znamená nemôže byť vopred vylúčený z voľby možnosti voliť si svoje zastupovanie advokátom. Ak po dôvodne vznesenej námietke premlčania pôsobil vstup vedľajšieho účastníka pre navrhovateľa odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku, vzal návrh na začatie konania späť a žiadal konanie zastaviť. Vstup vedľajšieho účastníka v tomto konaní bol dostatočne účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdom konaní.

Argumentácia okresného súdu a navrhovateľa o nehospodárnosti a účelovosti zastúpenia vedľajšieho účastníka je právne neudržateľná. Ak sa účastník môže dať v konaní zastupovať advokátom, potom je námietka, že ak sa dá vedľajší účastník zastúpiť advokátom dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania nezrozumiteľná, pretože v danom prípade nejde o navyšovanie trov ale o vznik trov v dôsledku ústavného práva na zastupovanie.

Podľa ust. § 150 ods. 2 OSP ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Predmetom sporu je zaplatenie sumy 43,75 € s prísl., čiže ide o drobný spor v zmysle ust. § 200ea OSP. Zákon hovorí, že v drobných sporoch nemusí súd priznať trovy vôbec, alebo môže znížiť trovy konania prisudzované úspešnému účastníkovi, „ak sú neprimerané voči pohľadávke“ (§ 150 ods. 2 OSP). Zákon nedefinuje pojem „primerané“ a ani judikačná prax nevygenerovala rozsah primeranosti. V súdnej veci ide o prípad, kedy je možné aplikovať ust. § 150 ods. 2 OSP, účastníkovi nepriznať právo na náhradu trov konania, pretože tieto sú neprimerané voči pohľadávke.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie okresného súdu v napadnutej časti.

Vedľajší účastník navrhol prerušiť konania a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke, ktorú konkretizoval.

Systém prejudiciálneho konania je základným mechanizmom práva Európskej únie, ktorého účelom je poskytnúť vnútroštátnym súdom prostriedok pre zabezpečenie jednotného výkladu a uplatňovanie práva Európskej únie v každom členskom štáte. Súdny dvor Európskych spoločenstiev má právomoc vydať prejudiciálne rozhodnutie o výklade práva Európskej únie a o platnosti aktov sekundárneho práva. Táto všeobecná právomoc mu je daná článkom 234 Zmluvy ES a v niektorých presne vymedzených prípadoch aj inými predpismi.

Úlohou Súdneho dvora v rámci prejudiciálneho konania je poskytnúť výklad práva spoločenstva alebo rozhodnúť o jeho platnosti a nie uplatňovať toto právo na skutkový stav v konaní vo veci samej, pretože toto je úlohou vnútroštátneho súdu. Súdnemu dvoru neprislúcha rozhodovať o skutkových otázkach prejednávaných vo veci samej a ani rozhodovať o rozdielnych názoroch na výklad alebo uplatnenie vnútroštátnych právnych predpisov.

Každý dotknutý súd má možnosť položiť Súdnemu dvoru otázku ohľadne výkladu normy práva spoločenstva, ak to považuje za potrebné pre rozhodnutie sporu, o ktorom koná. Súd, proti rozhodnutiam ktorého nie je možné podať opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je v zásade povinný položiť takúto otázku Súdnemu dvoru s výnimkou prípadov, ak v danej oblasti už existuje judikatúra (a prípadné nové okolnosti nevyvolávajú skutočné pochybnosti o možnosti uplatniť túto judikatúru), alebo ak sa správny spôsob výkladu práva spoločenstva javí byť úplne jednoznačným.

Podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania vo vhodnom štádiu konania pred vnútroštátnym súdom môže byť užitočné v prípade, ak ide o novú otázku výkladu, s ktorou sa spája všeobecný záujem na jednotnom uplatňovaní práva spoločenstva v celej únii, alebo ak sa existujúca judikatúra javí byť neuplatniteľnou na nový skutkový stav.

Je úlohou vnútroštátneho súdu vysvetliť, prečo je požadovaný výklad potrebný pre jeho rozhodnutie.

Otázku, ktorú vedľajší účastník navrhuje predložiť Súdnemu dvoru EÚ a za tým účelom prerušiť konanie je však otázka, ktorá smeruje k zodpovedaniu ako uplatňovať vnútroštátne právo na zistený skutkový stav. Toto je však výlučne vecou vnútroštátnych súdov. Teda v súdnej veci nevznikla potreba stanoviť hranice aplikovateľnosti úniového práva, nakoľko právna úprava vnútroštátneho slovenského práva dostatočným spôsobom v danej veci umožňuje aplikáciu OSP.

Odvolačný súd návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania zamietol.

Odvolačný súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi a navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania. Vedľajší účastník nemal v odvolacom konaní úspech. V časti, v ktorej nepriznal navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 150 ods. 2 OSP to znamená ide o drobný spor a potom nemusia byť trovy konania priznané.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.